

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-3 У 7498/18
Дана 15.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Стојановић, председника већа, Радмиле Симић и Драгане Максимовић, чланова већа, са судским саветником Николом Крушкоњом, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца [REDACTED]

[REDACTED] против тужене Административне комисије Владе Републике Србије, ради поништаја решења 14 број: 031-1229/2018 од 27.02.2018. године, у предмету интелектуалне својине, у нејавној седници већа, одржаној дана 15.05.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против закључка Завода за интелектуалну својину 990 број 2017/5350-Ж-2005/1211-70948 од 03.03.2017. године, којим је одбачена, као недозвољена, жалба тужиоца, против закључка Завода за интелектуалну својину 990 број 2016/13822-Ж-2005/1211 од 27.06.2016. године.

Закључком Завода за интелектуалну својину 990 број 2016/13822-Ж-2005/1211 од 27.06.2016. године, у ставу првом диспозитива дозвољава се повраћај у пређашње стање по предлогу од 17.06.2016. године, подносиоца пријаве [REDACTED] док се ставом [REDACTED]

другим наведеног закључка, поништава закључак Завода за интелектуалну својину бр. 2005-1211/2 од 13.04.2007. године, којим је одбацио пријаву за признање жига бр. Ж-2005-1211.

У тужби, поднетој Управном суду, дана 26.04.2018. године, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа, наводећи да је и сам тужилац поднео захтев за признавање сличног жига, који му је на захтев [REDACTED] поништен решењем од 26.09.2017. године, а који поступак по жалби је у току, као и поступак пред Привредним судом у Београду у предмету П. 47154/16, који тужилац води против [REDACTED] у коме му је признато својство странке, јер су директно повређени његови интереси и заштита његових интелектуалних права. Сматра да је правно неодрживо да се такво својство не призна тужиоцу и у овом спору као и у напред наведеним поступцима. Такође, сматра да ако је првостепени орган тужиоцу доставио закључак 990 број 2016/21863-Ж-2015/1318-70736 од 11.10.2016. године заједно са закључком 990 број 2016/13822-Ж-2005/1211 од 27.06.2016. године, да му је фактички признао својство странке у поступку. Истиче да је закључак од 27.06.2016. године, донет по предлогу подносиоца захтева [REDACTED] од 17.06.2016. године из разлога што је адреса подносиоца била непозната, а који навод органа није тачан, јер је у захтеву за признање жига од 09.09.2005. године, сам подносилац навео своју адресу, на коју је и послат закључак првостепеног органа од 13.04.2007. године. Такође наводи да нема законских услова да се, у конкретном случају, усвоји предлог за повраћај у пређашње стање, јер су протекли сви законом дозвољени рокови за предузимање те правне радње, предвиђени у члану 82. и 83. Закона о општем управном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 18/16), с обзиром да је прошло 9 година од пријема закључка првостепеног органа од 13.04.2007. године, па су и првостепени и тужени орган били дужни да поштују и примењују закон, што је њихова обавеза из члана 5. став 1. Закона о општем управном поступку. Имајући у виду наведено,предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи. Тражи трошкове управног спора, и то, за састав тужбе износ од 30.000,00 динара, као и трошкове судске таксе на тужбу и пресуду по одмерењу суда.

У образложеном одговору на тужбу, тужени орган је оспорио наводе тужбе и дао разлоге због којих их сматра неоснованим, те понављајући разлоге дате у образложењу оспореног решења предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и списка ове управне ствари, одлучујући без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања у смислу члана 33. став 2. и став 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), па испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је закључком Завода за интелектуалну својину 990 број 2016/13822-Ж-2005/1211 од 27.06.2016. године, дозвољен повраћај у пређашње стање по предлогу од 17.06.2016. године, подносиоца пријаве [REDACTED] и поништен закључак Завода за интелектуалну својину бр. 2005-1211/2 од 13.04.2007. године, којим је одбачена

пријава [REDACTED] за признање жига бр. Ж-2005-1211. На наведени закључак од 27.06.2016. године, тужилац је изјавио жалбу, коју је првостепени орган, имајући у виду одредбе члана 7. став 2. Закона о жиговима („Службени гласник РС”, број 104/09 и 10/13), и члана 39. („Службени лист СРЈ”, број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС”, број 30/10), одбацио као недозвољену јер је изјављена од неовлашћеног лица. По налажењу органа поступак по пријави жига број Ж-2005/1211, представља једностраначку управну ствар у коме се као странка у поступку појављује подносилац пријаве [REDACTED] а по чијем предлогу за повраћај у пређашње стање у вези са предузимањем радњи у поступку по пријави за признавање жига, је донет закључак од 17.06.2016. године, па тужилац који није био странка у том поступку, није легитимисан да поднесе жалбу на закључак који је донет по предлогу за повраћај у пређашње стање поднетом због пропуштања извршења радње у поступку признавања жига по пријави бр. Ж-2005/1211 подносиоца [REDACTED]. Стога је првостепени орган применом одредбе члана 224. став 2. Закона о општем управном поступку, одлучио као у диспозитиву ожалбеног закључка.

Одредбом члана 7. став 2. Закона о жиговима, прописано је да се против одлука надлежног органа из става 1. истог члана, може изјавити жалба Влади у року од 15 дана од дана пријема одлуке.

Чланом 12. став 1. Закона о жиговима, прописано је да се поступак за признање жига покреће се пријавом за признање жига (у даљем тексту: пријава).

Чланом 26. Закона о жиговима, прописано је, ако је пријава уредна у смислу члана 23. овог закона надлежни орган испитује да ли су испуњени услови за признање жига прописани чл. 4. и 5. овог закона (1). Услови за признање жига морају да буду испуњени у тренутку уписа жига у Регистар жигова (2). Поступајући у смислу става 1. овог члана надлежни орган може да узме у обзир писмено мишљење сваког заинтересованог лица у коме се образлажу разлози из чл. 4. и 5. овог закона због којих пријављени знак не испуњава услове за заштиту жигом (3). Лице из става 3. овог члана неће се сматрати странком у поступку (4).

Одредбом члана 224. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ”, број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС”, број 30/10), прописано је да ће недопуштену, неблаговремену или од неовлашћеног лица изјављену жалбу, првостепени орган одбацивати закључком.

Правилно је, по налажењу Управног суда, тужени орган одбио жалбу тужиоца налазећи да је правилно првостепени орган одбацио жалбу тужиоца као изјављену од неовлашћеног лица, дајући за своју одлуку разлоге које прихвата суд. Ово са разлога, што се поступак за признање жига покреће пријавом подносиоца за признање жига и у поступку испитивања услова за признавање жига, надлежни орган може узети у обзир писмено мишљење сваког заинтересованог лица у коме се образлажу разлози из чл. 4. и 5. Закона о жиговима, због којих пријављени знак не испуњава услове за заштиту жигом, с тим да се то лице, не сматра странком у поступку, према цитираном члану 26. Закона о жиговима. Стога је, правилно закључивање управних органа да је поступак признавања жига једностраначка управна ствар и да тужилац није легитимисан за подношење жалбе на закључак који је донет по предлогу

за повраћај у пређашње стање поднетом због пропуштања извршења радње у поступку признавања жига по пријави бр. Ж-2005/1211

Суд је ценио наводе тужбе али је нашао да са разлога датих у пресуди, исти нису од утицаја на друкчије одлучивање у овој управној ствари. Суд је посебно ценио наводе тужбе којима се указује да је по захтеву [REDACTED] покренут поступак оглашавања ништавим жига који је регистрован на тужиоца као носиоца жига, те да из тог разлога тужиоцу треба признати својство странке у поступку признавања жига подносиоца [REDACTED] али је нашао да се њима не доводи у сумњу правилност оспореног решења. Ово са разлога што се ради о одвојеним поступцима и испуњеност услова за стицање својства странке у овим поступцима цени се у складу са законским одредбама које регулишу ту материју, па поступање у једном поступку не може бити основ за поступање у другом поступку.

Са наведених разлога, налазећи да закон није повређен на штету тужиоца, Управни суд је на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Суд је одбио као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, имајући у виду да тужилац није успео у спору, па је применом члана 66. и 67. Закона о управним споровима и одредби члана 151. и 163. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/2011...87/2018), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 15.05.2020. године, I-3 У 7498/18

Записничар
Никола Крушкоња,с.р.

Председник већа- судија
Биљана Стојановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

